

være en Grundlovsændring, der gav bestemte Regler for, i hvilke Tilfælde en saadan Folkeafstemning kan begæres, men Vejen frem til en Grundlovsændring er jo overmaade besværlig, og derfor ser jeg ikke rettere end, at de politiske Partier, der alle maa erkende de Vanskeligheder, som findes for vor parlamentariske Udvikling nu om Dage, maa naa til Forstaaelse af, at i Tilfælde, hvor talstærke Partier med betydelig Vælgerstyrke bag sig kræver vigtige Spørgsmaal undergivet en Folkeafstemning, bør dette ske.

Det er da ud fra disse Betragtninger, vi her stiller Forslag om, at de af det nuværende Ministerium i denne Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag om Aldersrente, om Invalideforsikring, om Invalideforsørgelse, om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven, om Ændringer i Loven om anerkendte Sygekasser, om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, om Statens Tjenestemænd og om Folkekirkens Lønningsvæsen, for de indstilles til Stadfæstelse, bliver at forelægge Vælgerne ved en Folkeafstemning, hvor man ved Ja eller Nej kan tilkendegive sin Opfattelse af hvert af disse Lovforslag, og med den Virkning, at hvis der mod noget af dem bliver et Flertal, indstilles dette *ikke* til Stadfæstelse.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale dette Lovforslags Gennemførelse.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Motor køretøjer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1217).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Ved Skrivelse af 15. April 1925 blev der af den foregaaende Justitsminister nedsat en Kommission til at overveje Spørgsmaalet om en Revision af Automobilloven, det vil sige Loven og de dertil hørende Bekendtgørelser etc. Der blev herefter af Repræsentanter for alle interesserede Kredse udarbejdet et meget detaillert Forslag, og dette blev lagt til Grund for det Lovforslag, som Justitsministeriet forelagde her i Rigsdagen. Lovforslaget er blevet behandlet i Landstinget og er blevet enstemmigt vedtaget der.

I Landstinget er der blevet foretaget forskellige Ændringer, som navnlig gaar ud paa, at Ministeriets Ret til Dispensationer begrænses, og tillige er Lovforslagets Regler blevet gjort klarere. De Bestemmelser i Lovforslaget, som afviger fra den nugældende Lov, er f. Eks. Bestemmelserne angaaende Vognenes Indretning og Kørehastighed. Endvidere er nogle af Bestemmelserne blevet simplificeret, nemlig de, der angaar berusede Chauffører og Erstatning.

I øvrigt tror jeg, det er unødvendigt for mig her ved Forelæggelsen at gaa nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser, da de har været meget stærkt fremme i den offentlige Diskussion og vist er almindelig kendt. Jeg skal tillade mig at henstille, at Lovforslaget bliver undergivet en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hedelund: Dette Lovforslag er Resultatet af mange og lange Overvejelser. Den højtærede Justitsminister begyndte med at sige, at der havde været nedsat et ministerielt Udvalg, men forud for dette Udvalgs Nedsættelse havde der paa privat Initiativ fra Motororganisationerne været nedsat et Udvalg, som havde taget Spørgsmaalet om Motorlovens Revision op til Behandling og gennem mange Forhandlinger havde udarbejdet et Forslag, som blev tilstillet Justitsministeriet. Og efter at Justitsministeriet havde faaet dette Forslag, var det, at den tidligere Justitsminister nedsatte det Udvalg, som den højtærede Justitsminister nu for et Øjeblik siden henviste til. Paa Grundlag af dette Udvalgs arbejde har Justitsministeriet saa udarbejdet det Lovforslag, som blev fremsat oppe i Landstinget, og endelig har Landstinget nu foretaget en Afpuksning af Lovforslaget, og man tør vel derfor sige, at det foreliggende Lovforslag er et ret gennemtænkt og ret velovervejet Forslag.

Jeg kan i det store og hele paa mit Partis og egne Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag, men vil alligevel gerne knytte nogle Bemærkninger til forskellige af Paragrafferne. I § 2 staar der: „Hvis disse Køretøjer har Hjulringe af Metal, hvis Overflade ikke er jævn, skal de ved Færdsel paa Vejene være forsynede med Hjulbaand til Beskyttelse af Vejbanen.“ Der sigtes med disse Ord til Traktorerne. Jeg synes, at denne Bestemmelse er noget for rigoristisk, og jeg kunde tænke mig, at det vilde være rigtigt at give de kommunale Raad en Ret til at dispensere fra dette Krav. Thi indrømmes maa det jo, at ved Siden af, at det er en Bekostning at skulle